

ŠESTÁK

*Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 7/8 vydáno pro vnitřní potřebu - 7.července 2006, nákladem 70 výtisků*



Velký boj slovanů a franků 2006

Oddílová rada

V půli června byla na internetové adrese http://www.skauti.cz/dokumenty/VZ_2005.pdf vyvěšena Výroční zpráva střediska za rok 2005. Je trochu obsáhlejší - má 28 stran a mimo jiné 2 stránky jsou věnovány ŠESTCE.

V časopise „Roverský KMEN“ z června 2006 je na barevné titulní straně celostránková fotka Káji a Ferdy z loňského tábora. Na poslední 66.straně je dalších 7 barevných fotografií z akcí ŠESTKY. Další 2 černobílé fotky jsou uvnitř :-)

Na „Předtáborovce“ uskutečnil Pavuk historicky první šetkařský „on-line“ přenos fotografií (z druhého dne) předtáborovky na oddílové internetové stránky. Toto se uskutečnilo v rámci zkoušky na tábor :-)

Stěhování klubovny (Zub) - Jistě souhlasíte všichni s tím, aby zahajovací oddílovka byla v Březinách. Proto pokud všechny okolnosti

Rodiče a kamarádi

na oddílových stránkách <http://sestka.skauti.cz> bude možno od 9.7.2006 prohlížet (zpravidla každý druhý den) aktuální fotografie z našeho tábora ve VVP Libavá. Na táboře bude přenosný počítač s občasným připojením na internet a Pavuk se bude starat o to, aby se fotky objevovaly na našich [www](http://www.skauti.cz) pravidelně.

Na ŠESTÁKU č.73 se podíleli: Dazul, Motýlek, Pavuk, Zub, Janina, Klíště, Anita, Radek, Fialka, Mája (1.roj), Cipísek, Vápno, Tím, Pavuk, LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v neděli **24.7.2006**.

Narozeniny o prázdninách

Klíště (1.7.1986), Piškot - 2.7.1992,
Vápno - 7.7.1991, Dazul 17.7.1966,
Delfínek - 11.8.1993, Radek -
12.8.1975, Očko - 14.8.1992, Scooby -

dovolí, bude o prázdninách velké stěhování klubovny. Zatím netuším kdy, co a jak, ale počítejte s tím, že některé z vás oslovím a bude na vás, abyste oslovili další. Je možné, že na táboře budu vědět víc a tam se domluvíme.

Zahajovačka (Zub) - první zahajovací oddílovka bude 1.9. 2006 od 16.00h v naší nové klubovně v Březinách. Nezapomeňte přijít v kroji!!!

Fanta, Martin, Dazul a Mája (1.roj) podnikli 29.6.2006 extrémní akci při dokončování střechy na srubu v Dinoticích. Spravovali strženou lepenku a dobýjeli desky ne druhou půlku střechy. Pracovalo se při umělém osvětlení a ze střechy se slezlo 2 minuty před půlnocí (protože začínala bouřka).

Brumla začala vést střediskové a březinovské účetnictví a má od Dazula za úkol být pes!

Rodičovský víkend

Zveme všechny rodiče a příznivce oddílu na tradiční „Rodičovské opékání“, které tentokrát nebude na Bařince ale v DBC Březiny v Kateřiních. Akce se bude konat o víkendu **23. – 24. září 2006**. Sraz ve 14.00h. Bližší informace u Zuba tel. 739 037 602. Těšíme se na setkání s vámi.
Janina, Zub a Šestka Kateřinice



Člověk, který vládne sám sobě, nepotřebuje jiného vládce. (Lao-c')

Trocha ŠESTÁKOVÉ statistiky

(Dazul) Tak tohle je pravděpodobně poslední číslo ŠESTÁKA, které jsem pro ŠESTKU připravil. Volím výraz pravděpodobně, protože už vím, že by se nikdy nemělo říkat "nikdy", "poslední" atd. Ono to pak s odstupem času může vypadat komicky - když už po desáté děláte tu samou věc "naposledy".

Další táborové číslo už bychom měli dělat s **Keckou** (6.OS) společně a číslo 75 bude plně v její autorské režii. Kecka už nyní připravuje novou podobu titulní stránky ŠESTÁKA. Tisk ŠESTÁKA by měl být také operativnější - v DBCB.

Namísto dalších dlouhých keců a sentimentu zvolím trochu ŠESTÁKOVÉ statistiky a čísel. Některé údaje mne samotného trochu překvapily:

Tak tohle číslo je už 73. v pořadí. První ŠESTÁK vyšel 16.března 2000 - tedy před více než ŠESTI (!) lety.

Všechny čísla ŠESTÁKA (do čísla 72 !) a Expediční knihy mají dohromady 1306 stran !!!

Kdybych je chtěl znovu připravit do tisku od prvního čísla, strávil bych na tom přes 1320 hodin - což je nonstop bez spánku skoro 60 dnů a nebo třeba tři šestkařské tábory.

Vytištění (na kopírce či tiskárně) jednoho čísla ŠESTÁKU trvá průměrně 6 minut - tedy nynější náklad (70 výtisků) se tiskne nonstop 7 hodin.

Po celých více než šest let dostává každý člen oddílu ŠESTÁKA zdarma. Dlouholetého sponzora (LACHIM spol.s r.o.) to přišlo během 6 let na částku mezi 85.000 a 129.000 Kč (!!!).

Do 1.čísla ŠESTÁKU přispěli Brumla, Spídy a Miris. Ale třeba do čísla 68 už přispělo 24 lidí. Nejvíc přispěvovatelů má tradičně ŠESTÁK z tábora :-). V poslední době se na ŠESTÁKU podílí průměrně 12 přispěvovatelů.

Pokud by vše běželo v nastaveném rytmu, pravidelně a bez výkyvů (tak jako za poslední léta), jubilejní 100.číslo ŠESTÁKA by mělo vyjít na táboře nebo v říjnu 2008.

ŠESTÁK byl postupně sázen v textovém editoru Word, později v programu Publisher a nyní v profi sázecím programu InDesing.



(Dazul) Jsou věci, které se dají prokazatelně změřit, zvážit, porovnat či monitorovat. Známky na vysvědčení, výplata, počet ocenění a nominací,

Nutno dodat, že dnešní pragmatická doba přeje právě takovýmto věcem, které lze měřit, monitorovat a vyhodnocovat. A tak se měřítkem úspěchu, v dnešním digitálním světě jedniček a nul, stává zpravidla měsíční plat, počet aut, výše daně nebo třeba množství nemovitostí.

Ano, všechny tyto - a spoustu dalších věcí - lze objektivně změřit, vážit či porovnat s ostatními.

A tak se ve chvílích zmatení může část našeho bytí smrsknout na to, kdo vypije více skleniček, užene více cérek,... Prostě - co nelze vidět, ošahat, okoštovat, změřit nebo zvážit jako by neexistovalo. Ale existuje spousta věcí, které dost dobře změřit a zvážit nelze. Dám příklad: lze změřit či zvážit ŠŤESTÍ, SPOKOJENOST, RADOST nebo PŘÁTELSTVÍ?

Před lety jsem se rozhodl, že chci jít cestou vnitřní SVOBODY a rozhodně nechci jít cestou ZÁVISLOSTI všeobecně společensky měřitelných „hodnot“. Plně jsem akceptoval, že jsem - co se týká například módních trendů absolutní buran, společenský analfabet, idealistický zbedněnec, ...

Na druhou stranu - proto taky třeba vznikla ŠESTKA (protože jsem se potkal s lidma, kteří alespoň trochu podvědomě se mnou souznili) nebo DBCB (chci-li být aktuální).

Chtěl bych si ve svém životě uchovat co nejvíce „věcí“ které nelze změřit, ochutnat, ošahat, nebo zvážit. Mám pocit, že SKAUTING mi v tom hodně pomáhá :-)

Chtěl bych, aby mi i nadále pomáhal nekorat - abych nebyl „slabý ve víře“ a „dokázal sám řídit svůj člun“.

Dobré jméno

(Zub) Protože člověk je tvor zapomnětlivý, píšu to až v tomto Šestáku. Píšu to nejen kvůli tomu abyste to věděli, ale taky protože jsem Jurovi Glabazňovi slíbil, že to musím napsat do Šestáku.

Když jsem s Jurou Glabazňou (člověk, který má na starosti tábořiště na Libavé) mluvil naposled, řešili jsme nutnost účasti na jarním setkání táborníků na Libavé. Samozřejmě bych jel, ale bylo to v termínu Parawesterniády a tak vznikl problém. Předtím jsem mu psal ještě dopis, kde jsem mu všechno vysvětlil. Při hovoru mě potěšil takovou větičkou, která by asi potěšila každého z vás. Řekl: „...vy jste natolik dobrá a spolehlivá jednotka, že ani jezdit nemusíš, k vám na tábor je radost jezdit...“

V ten moment jsem nevěděl co na to říct. Zaskočilo mě to a tak jsem se zmohl jen na poděkování.

Každopádně toto dobré jméno má i své závazky, aby jsme si ho udrželi pořád a neztratili to, co už několik let budujeme. A to, myslím, je na každém z nás.

Zamykání branek v Ratibořské klubovně

(Zub) Vy, kteří máte a budete mít schůzky v Ratiboři, čtěte pozorně! Z důvodu toho, že lavičky od fary si půjčují místní „hajzlíci“ se branky budou zamykat. Nemusíte ale zoufat. Paní farářka to zatím přes týden odemyká, ale budeme mít klíče vlastní. S klíčama od branek, ale i s pobytem souvisí jistá pravidla.

Pokud máš klíč (rádce) od klubovny a branky jsi zodpovědný za to, že při odchodu bude zamklé. Branka od kostela z technických důvodů nejde otevřít i když je odemklá, proto chodte tu druhů a nelozte přes plot. Pokud odcházíš z klubovny, zkontroluj:

- jestli je uklizené
- jestli se nikde! Nesvítlí. Hlavně WC
- jestli je spláchnuté

Možná vám to připadá srandovní, ale už jsme na to byli několikrát upozorněni a je těžko to vyvracet, i když nevím.

To jsou samozřejmě jen ty základní věci. Zkuste na to myslet, ušetříme si tím všichni problémy.



Konečně se podařilo zlomit Motýlka, aby v ŠESTÁKU uveřejnila některé ze svých básniček. A to přesto, že jimi ještě nemá popsany celý sešit (což byla její původní podmínka). Přejeme nadějně básnířce spoustu dalších nápadů i to, aby měla vždy po ruce papír a tužku :-)

Pejsek a kočička

*Potkali se pejsek a kočička,
kočička má modré očička.
Pejsek na kočičku vrčí,
kočička se strachy krčí.
Pak se měli rádi
a byli z nich kamarádi.*

Stonožky

*My jsme malé stonožky,
máme pruhované ponožky.
Na závody jedeme,
pro výhru si půjdeme.*

Motýlek a беруška

*Motýlek spí v kvítku,
beruška po něm hodí kytku.
Motýlek se vzbudí,
beruška řekne, že se nudí.
Motýlek jí vynadá,
beruška řekne - jak to vypadá?*

Motýl Emanuel a Maková panenka

*Motýl Emanuel má rád Makovou panenku,
ale Maková panenka se bojí o svou sukénku.
Maková panenka ho pošle pryč,
motýl Emanuel si jde pro rýč.
Našel si novou ženu,
ale ta mu spadla do fénu.*

Rybaření

*Pan Karásek rybaří,
moc se mu to nedaří.
Myslí, že má kapříka
- zatím chytil budíka.*

Pes Ramses

*Ramses je dobrý kamarád,
každý z naší rodiny ho má rád.
Vezme si svůj aport hned,
ale nemá rád med.
Musí jíst granule pro psíčky,
ale máme také rybičky.*



Zastavte zlo, než vznikne; utište neklid, než vypukne. (Lao-c')



Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde je zachycena téměř každá akce, která se v oddíle předchozí měsíc udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.



(Mája - 1.roj) Původní myšlenka uspořádat krajské kolo byl původně jen můj nevinný vtip, který vznikl někdy v říjnu na oddílové radě, jenže Romík ho vzala vážně, a tak jsme se směle pustili do příprav.

Práce bylo hodně, sehnat dohromady základní realizační tým, vymyslet disciplíny, najít místo, kde se to všechno uskuteční, později pak v klidu ustát veškeré poznámky a připomínky z vyšších míst, ale také od potencionálních účastníků závodu, a do toho všeho ještě připravovat naše světlušky.

Ne, že bych na všechno to zařizování nebyla zvyklá, ale poslední tři dny a noci před samotným závodem byly opravdu hektické. V tu chvíli šlo vše ostaní mimo mě a existovaly pouze závody. Dokonce jsem začala pomalu nenávidět svůj mobil, na kterém jsem jinak téměř závislá, nejhorší

bylo, když jsem na displeji uviděla jméno Romík, to už sem jen čekala, co se zase pokazilo, kde je problém, atd.....

Samotný závod však alespoň z mého pohledu proběhl téměř hladce. V Březinách se nakonec sjelo cca. 151 účastníků. Světlušky a vlčata změřily své síly v deseti disciplínách např.: pomoc zraněnému, kuchtění, lanové překážky, minové pole, mlétí kávy,..

Mimo jiné byl nachystán také úžasný doprovodný program, a ikdyž nám počasí příliš nepřálo, akce došla zdárnému konci. Kupodivu, krom jednoho nechápavého individua (ale toho jsme zhodnotili jako ztracený případ) nikdo ani neměl téměř žádný protest.

Takže nezbyvá než poděkovat všem, kteří se kolem závodu motali a přiložili ruku (a mozek) k dílu.

Ten, kdo usmíří velký spor a nevyřeší jej do hloubky, jako by ani neudělal nic dobrého. (Lao-c')



(Janina) Už jsem na triatlon zažila příjemnější počasí, ale taky horší. Bylo docela příjemně, ale asi jenom pro člověka, který zrovna nestojí na břehu v plavkách a nechystá se skočit do Balatonu a zahájit tak letošní Triatlon. Čím víc se blížili k vodě tím bedlivěji a s úžasem v očích je pozorovali rybáři. Stopky byly v pohotovosti a tak to začlo. Už ani nevím kdo doplaval první. Poslední ale vylezl z vody Medvěd, který letos poprvé závodil za „muže“. Hupsli na kola a byli pryč. Stopky běžící a po minulých zkušenostech už vím, že už by se měli ti nejrychlejší vracet a tak jdu k cestě. V zápětí už vidím prvního

cyklistu, aha tak to nic to byl pán na kterého asi nemáme kategorii, ale za ním známá postava, Radek. Mrsk s kolem do trávy a běží. Tak je to celou, druhý třetí, čtvrtý....Teď už je docela hezky. Kecka a Mája vytáhly loď z vody a snaží se přesvědčit slunko aby svítilo tak že by se mohly opalovat. Mraky na to ale mají jiný názor. Jako první doběhl Radek, ale dobří byli všichni. Ještě Buba ze vsetínských vlčet si sám odplaval, odjel a odběhl Triatlonek a byl první. Zvítězil sám nad sebou a ani za takového nějakého počasí si to nerozmyslel. Rozdali jsme ceny diplomky a jeli domů.



Ten, kdo zná svou sílu a hlídá si svou slabost, je sloupem Říše. (Lao-c')



(Pavuk) LanParty probíhala na středisku z pátku přes sobotu do neděle.

No a hned jak jsem přišel v pátek domů, tak jsem vypojil počítač a nachystal ho na odvoz. Za pár minut přijel Vyži a odvezl mi můj počítač na středisko. Po nějakých 2 hodinkách jsem přijel na Vsetín i já.

Nu a když byly všechny počítače zapojeny, tak se začalo s přetahováním dat (někteří přetahovali hry a někteří svým stahováním filmů a mp3 brzdili všechny ostatní).

Nevím jak dlouho přetahování trvalo, ale začalo se hrát, až večer. Přes ty večery a dny se pařily hry jako Counter-strike (ten se hrál min. 6 hodin v kuse a možná i víc – nějak jsem ten

čas nevnímal), StarCraft a WarCraft 3. Tyto hry se pořád střídaly, ale jak jsem psal nahoře, nejvíc se hrál Counter.

Hrálo se bez přestání přibližně 42 hodin, ale nevím jestli někdo vydržel celou dobu (já jsem podlehl únavě asi tak po 30 hodinách – to počítám jenom hraní a ne celou dobu co jsem byl i ve škole, atd.).

Končilo se v neděli kolem 14:00. To by bylo asi tak všechno. Nejde napsat podrobně, co se tam všechno dělo, protože se celou dobu jenom hrálo.

Jo a ještě jsem si vzpomněl, že tam na chvíli přišly dvojkačky a chvíli tam hráli s náma Counteru.





(Dazul) Hurá akce, kterou zorganizoval Fanta mne osobně naprosto uspokojila. Když už jsem nemohl jet pracovat na Bařinku, chtěl jsem se po letech objevit na Dynčáku, ale Fanta byl rychlejší a tak jsme jeli "srubostavět" do Dinotic.

Focus byl totálně našlapaný - mimo 5 metrů rour "Schindel" na komín, elektrocentrály, nářadí atd, nás jelo 6 v autě pro 5 lidí (mimo mne Fanta, Kecka, Vápno, Očko a Cipísek).

Složení to bylo téměř údernické. Cipísek se pro-

jevil na střeše jako úplný Spiderman. Vápno s Očkem makali jak černí a vytáhli se když natírali - napouštěli - jakýmsi zeleným sajrajtem trámy a desky na obití "srubu". Kecka toho moc nenamluvila, ale podala výkon jak chlap :-). No a Fanta se čmrdolil chvíli s Vápnem a Očkem, chvíli s Keckou a pracoval na prodloužení střešních trámů. Výsledkem dnešní akce je: obití čelní strany místnosti, přesunutí střešního okna (vadilo komínu), prodloužení střešních trámů, pobití střechy ze strany od cesty deskama na hotovo, částečné zakrytí té samé strany střechy lepenkou.

No a Očko ztratil mobil, takže jsme ještě věnovali část našeho úsilí hledání - což bylo vzhledem k tomu, že tam není signál, docela sranda. Mobil se nakonec podařilo najít Cipískovi a Očko nám ukázal jak vypadá šťastný člověk :-)





18.6.2006
Boj
slovanů
a franků

(Fialka) Sraz byl v 7:30 u Drábků. Vyšlo sa na Chladnú a tam sme se rozdělili na dvě skupiny Slovanů a Franků. Vůdce Slovanů byl Chytrý a Franků Zub nebo Medvěd. V každé skupině nás bylo 11.

První se stavily hrady. Já sem byla Slovanka a náš hrad byl v lese na takovém plácku s hodně četinů ještě, že tak. Nejdřív šel Radek s Chytrým a ještě s páru ogarama na lup do hradu Franků a mezi tím nás napadli. V hradu sem byla furt, takže nevím jak se bojovalo u druhého hradu, ale vždy sa bojovalo chvilku a pak odpočívalo.

Na konci sme mysleli, že máme většinu cenností a tak sme všeci jen bránili a ubránili.

Pak se v lese, kde sme měli hrad odehrála velká bitka nejdřív družstev proti sobě a pak všichni proti všem. Někým jako mně se po delším boji už nechtělo, ale jedinci jako Medvěd využívali pravidla, že pravdu o zásahu má útočník a furt mně tvrdil, že to nebylo.

Když už nikdo nemohl, šlo sa zpět na paseky nad Radka a posvačilo sa a popilo. Vyhráli Slovan, jak před tím doopravdy. I když někteří našli pak v kapsách ještě nějaké cennosti. Vítězný štít Franků odcestoval k vlčatům na Vsetín a meč Slovanů k nám do klubovny. Pak už šlo dolů.

Tož ogarci sa vyblbli a doufám, že Cipísek zařídí ten další boj, co slíbil Vsetínským vlčatům.



(Zub) ...tak to začalo. Brnění se leskne ve slunci, meče a sekery řinčí, štíty jsou připravené k drtivé srážce. To proti sobě běží vojska Franků a Slovanů...

Tož tak nějak to vypadalo v neděli 18.června na Chladné. Pravda, moc se nás tam nesešlo, ale vojska vsetínských vlčat podpořily naše řady. Všeci jsme sa slezli u Dazula a někteří autem, ale většina pěšky vyrazili směr Chladná. Tam jsme pojedli, upravili výstroj i výzbroj, rozdělili se do vojska a vysvětlili pravidla.

Až sa toto všechno vyřídilo, odebralo sa každé vojsko na místo, kde si zbudovali své hradiště. Přiznávám, že Slovani byli celý boj lepší. Měli hradiště obehnané vysokýma hradbama, byli rychlejší a někteří fakt dobře šermují. My, Frankové jsme hradby moc nedělali. Spoléhalí jsme na taktiku, která nám vesměs nevycházela, protože jsme nebyli tak rychlí jak Slovani. Ale aj mezi Frankama sa našlo pár „vyvolených bojovníků“. Vzhledem k historii, chod dějin je nezvratný. Oni ti Slovani vyhráli doopravdy.

Co nás ale čekalo za překvapení, když Janina sečetla všechny ty ochráněné a pobrané krávy, koně, peníze, zbraně a ženy. Zdánlivě jasná prohra Franků nebyla tak moc jasná. Vyhráli opravdu Slovani se 730 body, ale Frankové měli jen o 10 míň, takže to nebylo tak špatné. Protože nám šlo hlavně o to tysání tak ještě před ukončením a vyhodnocením jsme v lese udělali krásnou bitvu všech proti všem. Pro ty co nebyli – nevíte o co jste přišli. Bylo nás celkem 21 + Janina jako hlavní rozhodčí a Delfínek a cérky Brožovy jako pomocníci. Ze Vsetína přijelo 6 vlčat s Hanýskem a Beranem, který ale musel odjet. Ogaři ze Vsetína si odvezli památeční štít a vítězní Slovani dostali dřevěný meč, který bude viset v naší nové klubovně.

Nakonec děkuju a chválím všechny, kteří nebyli zdechlí si vyrobit kostým nebo brnění, protože v kratších a triku by ta hra byla o ničem. Ty skvělé kostýmy z čehokoliv vlastnoručně vyrobené dávají do hry osobnost každého z vás. Děkuju, moc jste mě potěšili.



(Zub) Protože nás čekal Velký boj Slovanů a Franků, chtěl jsem oddílovku trochu okořenit. I když jsem platněře a šermíře Hynka Minarčíka nikdy neviděl domluvil jsem se s ním, jestli by k nám nedojel a něco neukázal. Přijeli 2, Hynek a jeho pomocník a žák jeho německé školy šermu 1 a půl ručním mečem. Přivezli s sebou plnú škodovku různého brnění, přileb, rukavic a zbraní. Všecko jsme to nastěhovali do kulturáku, za jehož půjčení panu starostovi děkujeme a oddílovka začala.

Děcka aj šermíři byli ze začátku jacísi zaražení, ale až jsme oblékli Jerryho do brnění, tak už sa

otrkali a začli si všecko zkoušet, šermovat a ptát se. Ukázal nám základní kryty a údery s tyčí a s mečem. Na Jerryem nám popsal jednotlivé části brnění a co a jak se oblékalo a proč. Po této ukázce už následovala řada dotazů od všech, každý zkoušel a ptal se a tak dokola, že sa hoši skoro nezastavili. Myslím, že to stálo za to a některé i inspirovalo. Po dlouhé době nikdo nespěchal z oddílovky. Věřím, že to nebylo naposled. Uvidíme.

PS: Náš Pet'ka tam tak řádl, že jsem mu musel udělat taky meč. Každý den mě kontroloval, jestli už je hotový.

Zvenčí člověka trestá kov a dřevo; zevnitř jej trestají neklid a extrémy. (Čuang-c‘)



(Kikina) Musím přiznat, že pozvánka na Díkes párty do Březin mě docela překvapila, protože bývá dobrým zvykem děkovat organizátorům hned po akci :-)) Ale byla jsem překvapená příjemně.

Po příšerných třech dnech plných zkoušek ve škole se mi představa garden party docela líbila, žádné stresy, hory jídla... A fakt to tak bylo. Žádné stresy, nějaký ten dáreček jako poděkování, pokecat s ostatními, prostě pohodová grilovačka. Já sama jsem to brala tak trochu jako „předodjezdovou akci,“ protože za pár dní měním na nějakou dobu adresu, která bude Velká Británie - východní Wales. Určitě se mi bude stýskat, ale jsem ráda, že jsem měla možnost vidět většinu lidí pěkně

pohromadě... Pořád si ale myslím, že nejlepší poděkování pro organizátory akce jako je Parawesterniáda, jsou rozzářené oči a úsměvy těch, pro které to všechno děláme, a pro které je cesta životem daleko těžším údělem než pro nás...



Zapamatuj si, že každý člověk byl napřed dobrý, než se stal zlý. (Meng-c)



(Anita a Radek) Asi po půl roce ulehám pod širé nebe. Po pátračce v paměti totiž zjišťuji, že jsem venku spala naposled v září. Dazul kupodivu dnešní noc nechrápe a tak spím jako poleno až do rána. Ale tu svoji noční absenci si v plném rozsahu vynahrazuje heroicky známým nápěvem „Ej už je ráno už je den“, bez které by konec konců předtáborovka jinak začít ani nemohla.

Po kaloricky – sladce bohaté snídani následovalo rozdělení úkolů. Dazul navázal podsady a „Šestá žací perut“, posílená o jednoho plašocha Medvěda, který byl slavnostně pasován za kadeta, zahájila kobercové bombardování

(sečení) tábořiště. Těsně před zahájením této bojové akce byl svolán briefing, na kterém byla celá operace dopodrobna rozebrána a mimo jiné byl vzdán hold nebeskému maršálu „in memory“ Spídymu, spuštěním bojových strojů na plný výkon.

Jelikož činnosti na předtáborovce jsou zažity a noví členové se rychle učí, tak stanovená meta, posečení a navážka podsad do 12:00 byla hravě zvládnuta.

Nutno vzpomenout historicky mezník, a to ten, že letos poprvé byli přítomni a velice užiteční rodiče od Včelky. Odměnou všem, za tento výkon byl dobrý oběd a otevřená náruč



Zuřil jsem, že nemám střevíce; pak jsem potkal člověka, který neměl nohy, a spokojil jsem se se svým osudem. (Meng-c')

naší tůňky. A to si ještě někteří rybařici stačili nahodit udičku - zbytečně.

A pak to šlo ráz na ráz. Započaté činnosti se s večerem dodělávaly a blížil se čas přípravy sauny. Začal se dělat oheň, žhavit šutry a stavit potní chýši. Letošní se nám opravdu vydařila. Oheň, sauna, skok do vody, tlukot vlastního srdce a hvězdy, to je prostě něco, co zažiješ jenom na tábořišti.

Nový vynález, který má kořeny u indiánské dýmky míru, a který se nám velice osvědčil je tzv. Náš kartáček, protože jako tato dýmka taky koloval.

Následující ráno mě nevzbudil ani Dazul, ani sladký polibek mého milého, ale turbo-lumek vznášející se nebezpečně blízko mého ucha. Nový den jsme oslavili prací. Jelikož se každý svého úkolu zhostil s odhodláním a vervou nám vlastní, tak nebylo okolo 12:00 do čeho píchnout. Postavil se nový most, přenesla se latrína, odvážela se tráva a dělaly se povedené taškařice u tůňky.

Okolo 13:00 se tři vozidla rozjíždí směr Kateřince. Cestou bravurně zvládáme drobnou závalu na Zubové „Střele“ a dál už jedeme bez problémů až domů.

(Klíště - Pokojská :-)) Začalo to už vlastně oddílovku, posbírat pár kaménku, pak ještě pro



sekačku na Vsetín a rychle dom balit bágli na víkend. Během házení věcí do bágli mě dělala společnost Fialka která se seznamovala s funkcemi ICQ a pravda nasmáli jsme sa. Pak už jen naskákat do aut a hurá na tábořiště. Cesta byla poměrně klidná a první noc na tábořišti mírně chladná (teda aspoň mě sa trochu drkotaly zuby v tom moje spacáčku). Ráno sa začlo celkem svižně a ani sem sa nenadála a už sa žhavily kaménky na saunu, která byla vynikající. Večer sešlost u svíčky a pak už jen krásné usínání pod rozzářenou oblohou a Dazulovým vrněním :-). Další den sa dodělalo pár věcí a tradá dom. Pravda moc sa nechtělo, ale aspoň sa je na co zase těšit.



(Fialka) Odjíždět sa mělo v šest, ale jak už to tak bývá, potřebovalo sa ještě něco dodělat a tak sme odjeli od klubovny mezi sedmou a osmou. Pak sa ještě jelo k Zubovi pro nějaké nářadí.

Nečekaně jel ještě Zub ve svojí škodárně a mě si vybral jako spolujezdce, nebo-li telefonní ústřednu. Jedem k Zubovi a zjišťuju, že jinak skvělá škodárna má taký zajímavý zvuk asi jak traktor. U Zuba sa to naložilo, ale menší chybička. Nešly zavřít a pak otevřít zadní dveře lveca. Nakonec sa zjistilo, že to otevřít nešlo, protože ogárci nějakým záhadným způsobem zamkli dveře, i když celú dobu tvrdili, že zamklé nejsú. Pak už sa vyjelo v pořadí tuningovaná škodárna a za ňú lveco. Za Valem na Shellce (benzínce) nás počkal Mira s Dazulem ve Focusu. Pak už jel první Mira, za ním my ve škodárně a za nama Radek s lvecem. Mira jel trochu víc v předu a dával pozor, jestli před náma nejsú policajti. Pak nám po chvíli volala Anita dávajte pozor zachvílu je odbočka na Špičky vpravo. Jen dovolám volá Dazul nezapomeňte odbočit na Špičky vpravo. Jedem dál vjedem do slepé uličky, tak voláme Dazulovi, jestli tam jeli též. Ten sa směje a říká: „Už mě volala Anita a právě sa ptáme místního domorodce a ten říká, že sa to dá projet, ale ještě vám zavolám.“ Tak projet sa to dalo sice přes jakési staveniště. Po chvíli sme si s lvecem vyměnili pozice. Cesta už pak byla bez problémů.

Najednou Budišov, Podlesí a už cedula vojenský prostor. Focusa a škodárnu necháváme na

kopci nad tábořištěm. Na tábořišti je velká tráva jak dycky, berem batohy a dem sa uložit. No já s ogárkama ještě chvílu klábosím a pak už dobrou.

Brzo ráno mě budí Cipísek, protože jde s Mátou na ryby. Po chvíli vstávají už všeci. Na snídáme sa chlebem s máslem a marmeládou a de sa pracovat. „Šestá žací perut“ s no vým členem Medvědem de sekat louky a zbytek jede pro podsady k Maruš. Nakládá sa první várka a já s Klíštětem to jedem pomoc vyložit. Vyložíme a Dazul jede pro zbytek a my dvě dem dolovat jíl na postavení golema, který nám skoro celý strhla velká jarní voda. Tož zjišťuju, že zas taková sranda to není. Pak sme si říkaly, že být dolovači jílu, tak za kilo bychom braly nejmíň pětikilo a ještě nás napadlo, že si uděláme bahenní firmu Jílem k lepší pleti.

Už přijela aj druhá várka a byl klídek chvílu před obědem aj po obědě. Oběd nám dovezla rodina od malé Staňky, která už tam byla od rána. Měli sme dokonce na výběr mezi kyseliců a těstovinovým salátem.

V odpoledním klídku sa dělaly kravinky s bahnem a rezem z trubek na komín od golema a pak sa dělaly kravinky v tůnce, protože většina lidiček bylo špinavých.

Po klídku sem šla s Kecků dělat golema. Tož Kecce to šlo, ale mně ne asi 4x sem to přestavovala. Taky sme dělaly válečné tetování na počkání. Jak sme stavily, tak zbytek lidiček stavil a smontovával podsady, hrabal trávu, pracovali u tuňky a „Šestá žací perut“ ještě



*„Jestli-že věříte knihám doslova, přestaňte raději číst.
Věříte-li slepě učitelům, raději žádné nemějte.“ (Leo Kuo Fong)*



vysekávala cestičky za Odrou. Jednomu nejmenovanému členovi perutě sa podařilo utopit velkou žačku v Odře, ale nakonec byla vytažena a bez závad.

Po dostavění golema byla sváča, ale my sme sa musely ešte umýt, jelikož sme vypadaly spíš, jak po tom zápasu v bahně, co si někteří chlapci přáli. Po sváči sme šli ešte odvozit trávu, vyrovnat stany najít klády na most a postavit jej. Před večerů sme ešte stihli postavit hangár.

Na večeru byly těstoviny se špagetkou. Pak už sme dělali, co sme chtěli. Později večer šli někteří do sauny a někteří hráli partyzány. Hráli sme partyzány a všichni byli zajati kromě Máty a tak sme po chvíli ukončili hru a zjistili, že Mátá vylezl na strom. Ale chybička se přece jen vloudila Mátá nemohl ze stromu slézt dolů. Tak pro něj vylezl Medvěd a Mátu snesl dolů na ramenách. Všichni sa okolo smáli až sa břicha popadali.

Pak už jen umýt zuby a jít spát. Nečekaně sme zas kecali asi do jedné a Cipísek zas ráno asi v pět budil Mátu na ryby. Na snídani sme měli sýr nebo marmeládu. Já sem dostala snídani do spacáku od Cipíška, ale pak sem musela stejně vstát.

Poodvážali sme zbytek trávy chlapci dodělali most a pak sa šla ešte přestěhovat kadibudka. Nejdřív sme ju vyvrátili a Dazul ju šel zahrabávat. Všeci s očkama přilepenýma na něm čekali, kdy tam spadne. Pak sme ju přenesli, ale trochu sa sklízila takže doufáme, že vydrží stavění na

expedičce. Ogárci už aj začali kopat důru.

A už sme balili věci nachystali oběd a jelo sa domů. No ti, co jeli ve škodárni spíš nejeli než jeli. V kopečku nad Podlesím sme nemohli předjet cyklistu. Čekáme na signál v mobilu a voláme Radkovi teda spíš Anitě, nejede nám škodárna a Anita na to víš, co daj to Zubovi a já to dám Radkovi ať sa domluví. Radek na nás počkal před Budišovem a Mira za. Tož Radek to zkúšal opravit, ale nezjistili, co tomu je. Tak sme sa vydali za Mirů a škodárňu tahali do kopců aj očima. Tož pak sa na to podíval Fanta a po chvíli už to jelo. No Zubova radost vypadala asi tak, jak když dáte dítěti opravenou hračku na spáteční cestě dělal kravinky.

Ve Valu sa pak nechal Focus a jelo sa dál. Na předtáborovce sa toho stihlo hodně a jestli sem na něco zapomněla, tak se omlouvám.



„Ať už si necháme říkat si-fu, učiteli, sensei nebo jen trenéře, vždy by nám mělo jít o to, abychom měli nejlepší žáky, a to ne tím, že jim toto budeme tvrdit, ale že svým žákům dáme možnost se o tom přesvědčit“. (Leo Kuo Fong)

30.6.2006 Ukončovací oheň



(Zub) No on to nebyl ani tak oheň jako spíš „ukončovací svíčka“. Letos byla totiž ukončovačka v klubovně. Pravda, nebylo to nic moc, ale vzhledem k hnusnému počasí ve kterém bys ne enom psa, ale aj skauta ven nevyhnal, to bylo asi nejlepší řešení.

Asi na tom mělo svůj díl i počasí, ale je to s lidma čím dál horší. Sešlo se nás v klubovně pouhých 17 a řekl bych, že většina nás byla z Ratiboře. Protože tam nebyl žádný muzikant, bylo to velice krátké. Ve zkratce jsme shrnuli

uplynulý skautský rok a byly to samé pozitiva. Přiznávám, že určitě jsou i negativa, ale nad těmi člověk musí přemýšlet víc, než nad těmi pozitivními záležitostmi.

Popovídali jsme si co a jak, poučil jsem poutníky o slušném chování na puťáku a vyrazili domů. Je to škoda, že je to rok od roku kratší, asi budu muset někoho určit ať se naučí hrát na kytaru. Tak pěkné prázdniny a ať se v září sejdem všichni živí a zdraví.



(Zub) Začal jsem psát už podruhé, protože už po pár větách zjišťuju, že by ti nebyl článek na pár řádků. Vzhledem k tomu, že článek píšu ne za 5 minut 12, ale 12:05, tak delšího článku se dočkáte v některém z příštích Šestáků.

Jen ve zkratce. Myslím, že oslavy nebyly špatné, i když nebyly bez chyby. Zkuste si ale takovou akci udělat bez chyby a problémů, nejde to. Letos jsem skauty zastupoval jako host a myslím, že jsem zastupoval dobře.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se nestyděli a udělali si v sobotu a neděli čas na slavnostní

průvod obcí. Myslím, že bylo dobře, že jsme byli vidět. Díky, díky a za 700 let znovu.

(Kecka) V sobotu i v neděli, dobrovolníci z oddílu šli na oslavy 700 let od založení obce Ratiboř. V neděli se nás sešlo devět. Podívali jsme se na vojenský vrtulník a šli jsme k pomníku ke škole, kde jsme se seřadili vedle hasičů. Zahrála jakási kapela s Olomůce, položil se venec přelétly vrtulníky a celý průvod se vydal na druhý konec Ratiboře položit druhý věnec. Kdo tam nebyl neviděl vrtulníky, pěkný zážitek.



Puták

1.-5.7.2006

1.července 2006 – sobota (Dazul) Zatímco ostatní vyjíždějí ještě za tmy vlakem, já v roli zásobovače ráno dokládám věci do firemního Tranzita a vyjíždím do klubovny. Tady nakládám lodní pytle. Při tom se mi podařilo najít kajakářské vesty, které byly dlouho pohřešované :-)

Na Vsetíně jsem dokoupil proviant a pak hurá na čáru. No a nyní je 12:00 a já pořád - už třetí hodinu - stojím ve frontě před česko-slovenskou hranicí. Naši už budou určitě na Velkém Choči, kde jsem se s nimi měl potkat

(Fialka) Den rozlitého mléka. Odjezd byl trochu hodně netradičně o půl druhé ráno, pro některé o čtvrt. Na Vsetínské nádraží nás

odvezla Chytrého mamka a jeho kámoši. Za lístky jsme dali víc, než s čím počítal Chytrý a ještě jsme na nádrů potkali spešl podnapilého pána z Hošťálkové, který se líbil našim chlapcům. Pak už nám to jelo i když s malým zpožděním.

Ve vlaku jsme sa několikrát přesazovali sem a tam. Také jsme pochopili, proč sa tomu vlaku říká Cigán.

Konečně jsme v Ružomberoku. Vykúpili jsme místní automat a také sa stihl Jerry poléť čokoládů. Pak jsme sa vydali směrem na hrad (Liekava). No ze začátku vpoho, ale pak stůpák jak po skále, jen jeden chybný krok a sletíme, jak hrušky. Hrad byl krásný, vysoký, dobrý na šplh, no prostě suproš.



Je lepší rozsvítit, byť jen malou svíčku, než proklínat temnotu. (Konfucius)



Na hradě asi zhruba o půl sedmé jsme posnídali a zhruba za hodku jsme šli dál. Kopec, stůpák, rovina a tak sa to střídalo až jsme sa dostali do vyšších sfér a šli jsme už směrem k Velkému Choči.

Po cestě jsme nali taků zpešl chatu pro zbloudilé pocestné. Tam si Cipísek s Ondrů a Radimem našli celkem zachovalů postel a staré slušné dečky. V této super chatě s čtyřma malýma střešníma vysklenýma oknama jsme aj poobědvali a trochu si odpočinuli. V těch vyšších sférách nám trochu přituhlo, protože tam byla kosa jak z nosa.

Na Choč sa šlo fakt speška mlha přede mnou, mlha za mnou, nic nevidím, nikoho nevidím, prostě jak na podzim. A těsně před vrcholem vedly cestičky klečovitýma dřevinama. Všeci nadšení oklepávali kleč od kapek. Na vrcholu byla fujara, že to Cipískovi odneslo klobůk někam, kam nechtěl, teda do klečí.

Sejít ten kopec bylo pro nás jediné dvě dívky dost masivní. Já jsem zahučela do klečí a Budulínek také párkrát spadla. Ale ne enom my jsme byly trochu levější, aji pár chlapců spadlo. Konečně přejdem ten největší kopec dolů a potkáme Dazula. Ten nás vede na mís-





to, kde kdysi dávno také naši spali na puťáku. Tradičně přístřešek, vaření večeře, ustýlání a umývání. Radim s Cipískem si hráli s mojí krabičkou na kartáček. Pak Dazul hrál na kytaru nějaké česko-slovenské hity a Radim s Cipískem začali šiškovou válku, do které se přidala většina mužského pohlaví. Matýskovi skřípli záda a pak se ještě chvilku dovádělo a pak už na kutě.

(Cipísek) Spali jsme v klubovně, pak nás v 1:30 odvezli na vlakové nádraží, pak jsme jeli na Slovensko, pak jsme celý den šli zvlášť na Velký Choč. Stojí za vzpomnutí, byla tam velká mela a vítr. Pak mi uletěl blembák.

2.července 2006 - neděle (Tim) K ránu jsem se obudil, tak ve 4 hodiny, mírně přšelo a Očko, který spal vedle ohně, tak se přes noc odstěhoval k Dazulovi, aby nezmokl. Tak jak jsem to viděl, tak jsem i ještě lehl, abych dospal rána.

Ráno jsme vztanuli tak o 9 hodinách a Dazul jeho typickým stylem „Ej už je ráno, už je den...“ Po tomto zpěvu jsme se všichni zbudili a sbalili a pokračovali na náš další průzkum Slovenska. Dazul nás dovezl do dědiny Lůčky, kde jsme zhlédli nádherný přírodní jev „vodopády“. Z Lůčských vodopádů jsme se přesunuli na Prosieckú dolinu.

3.července 2006 - pondělí (Vápno) No tož dnes ráno jsme vstávali v 8 hodin, ale někteří chytráci vstávali už v 7 hodin (Medvěd, Mátá, ...). Potom jsme si dali snídani a vyrazili jsme

směr vodní nádrž Orava.

Nafoukali jsme rafty a vyrazili na vodu. Po 1 – 2 km jsme zastavili na břehu a dali si obídek. Po obědě jsme se někteří prasátka vykoupli v bahně a valili jsme dál.

Jeli jsme se podívat po říčce Jelešavě k polským hranicím a na cestě nás čekalo pár drobných překážek, ale nevzdali jsme to a valili dál.

Cipísek si vzpomenu, že tam, kde jsme obědvali, tak že si tam zapomněl nůž. Tak jsme se museli vrátit a Radim vyhlásil boj, neboli závod o „malý stříbrný ostrý nůž“. Raft, kde byl radim, tak vyhrál no a Ondruv bohužel prohrál. Dali jsme si večeři a šli jsme spať. :-)



4.července 2006 - úterý (Dazul) Začnu citací klasiků - pánů Šimka a Grossmanna: *“...Jsi první člověk, který se z močálu zachránil,» šeptali s úctou. Zezadu sice kdosi mumlal, že takovému blbci, který přehlédne trojitý ostnatý drát a světelná znamení s houkačkou, nepřísluší obdiv, ale šerif okřikl mluvku a pravil, že osada byla vždy proslulá dobrotou a slovanskou pohostinností...”* Asi takhle nějak podobně bych si troufnul charakterizovat závěr dnešního dne, kdy jsme splouvali na raftech slovenskou řeku Oravu. Vynechám spoustu drobných příhod a pikantností, o nichž se jistě zmíní ostatní, a půjdu přímo k věci.

Ráno, před vyplutím jsem Chytrého, který měl celý puťák na povel, poučil o nástrahách řeky, domluvil se s ním, že si zapne mobil, abychom měli spojení a propůjčil mu vzácný výtisk socialistické vodácké kilometráže (tzkv. itinerář) řeky Oravy. Trpělivě jsem mu vysvětloval co znamená která značka a jak pozná na kterém kilometru se nachází. Vysvětlil jsem mu, kde jsou Kralovany - cíl dnešní plavby. Ty prostě nemůže minout, protože tam se vlévá Orava do Váhu. Toho si nemůže nevšimnout, protože Váh je v tech místech široký minimálně 50 metrů a žádný jiný takový přítok míjet nebudou.

Pak jsem posádkám obou raftů zamával a vyrázil z Podbielu odvézt auto dolů po proudu. V Oravském Podzámku jsem si naskočil do jednoho z raftů a pokračoval v plavbě. Když jsem z raftu vysedal v Dolnom Kubíně ujistil jsem se, že je vše OK, pokáral Chytrého za to že mi nebral

mobil, přidal poučnou historku z lovení tonoucího a kmítal s autem do Kralovan, kde měli všichni dorazit dle mých propočtů kolem 19:00.

Po 19:00 Chytrý mobil nebere. Jsem trochu nejistý a začínají mne trápit obavy z toho, aby se jim nic nestalo. Orava je sice skoro olej, ale u některých jedinců z našeho oddílu člověk nikdy neví ... Ve 20:06 mi přichází od Fanty sms : “Šéfe, sme u okresu Martin. Asi určitě sme to přejeli. Co včil?”. Čtu tu zprávu asi 10x a fakt nevěřím svým očím. To přece není možné minout bez povšimnutí soutok dvou velkých řek... V tom bude nějaká Fantova kulišárna. Volám mu, aby mi popsal kde skutečně jsou a opravku, oni fakticky minuli soutok o cca 10km..... Zakleju. Veškeré oddílové topografické snahy, práce s mapou, orientace a ideály o připravenosti oddílu na leccos, jsou rázem v pytli :-)

Uklidňuju se alespoň vzpomínkou na slova výše citovaných klasiků: *“...takovému blbci, který přehlédne trojitý ostnatý drát a světelná znamení s houkačkou, nepřísluší obdiv..”*

Vyrážím směr Martin a naše dva rafty nacházím u odbočky do Šutova. Kdo to tam zná, ví, že si pro přistání nemohli vybrat ideálnější místo - pod zídou na níž vede hlavní železniční trať, kde vlaky jezdí kjaždých 5-10 minut, hned vedle hlavní cesty, kde je problém přeběhnout na druhou stranu ... Jediné místo, kde bylo možno zaparkovat byla zastávka autobusu. A na zastávce se parkovat nesmí - to ví každý řidič začátečník ... Co čert nechtěl po cca 10 minutách parkování přijeli slovenští policajti ...



(Janina) V sobotu ráno mně přišla smseska že Kecka už definitivně ukončuje své dětství, a že nás přitom chce vidět. Myslela jsem si že to určitě nestihnu. Ráno jsem byla v práci, pak jsem hned šla do slavnostního průvodu k oslavám výročí obce a na závěr k „Hasičáku“ užít si trochu toho slavnostního veselí a hemžení. Moc se mi už do Kateřinic nechtělo ale přece jenom jsem jela. Když jsem dojela ke Kecce myslela jsem, že už tam někdo bude, ale byl tam jenom Zub, který šel chvíli přede mnou pěšky. Už ve dveřích se mi dostalo vlídného přijetí a Kecka mi nabídla tolik dobrot, že jsem ani nevěděla co dřív. Čas ubíhal a přijel Radek s Anitkou, Sabčů a Irča. Dostali jsme výborný dort, kuře, řízky, salát, koláčky a já nevím co všechno. Bylo toho moc a bylo to dobré. Protože už byla doba pokročilá, začli jsme se ubírat k domovu. Takže Keci moc díky, bylo to faň.

Nejméně se bojí smrti ti, jejichž život má největší cenu. (Immanuel Kant)

Sraz byl rano u Dazula.



Na Pasekách...



Po zahájení hry ...



A zpátky k bitvě ...



Velká bitva slovanů a franků

komix vytvořil Pavuk
(více o této akci na straně 10-11)

Mezitím v hradě Franků.



Po pár minutách boje ve Slovanském hradě.



Nejdůležitější v životě není zvítězit, ale bojovat; hlavní není vyhrát, ale odvážně se bít.
(baron Pierre de Coub)



Rychle vztávej!
Dobívají naši pevnost a ty si tu
jen tak ležíš.

V hradě Franků.



Radku! Musíme rychle
zmizet! Už přišli na to, že tu jsme.
A je jich docela hodně.



Za 10 minut končí hra,
musíme ještě na ně podniknout
útok. Teď ale půjdou do útoku
všichni.

Po další
velké
bitvě.



Hmmm. Teď se
nám to moc nepovedlo. Ale
doufám, že máme v hradě
dostatek ceností.

Po ukončení hry.



Nevíš kdo
vyhraje?

Ani ne. Ale jak
to tak vypadá, tak
to bude nerozhodné.

Když všichni sešli zpátky k Dazulovi.



Škoda, že Slovani
vyhráli jen o pět bodů.

Přesně. A kdyby Mátá vytáhl
ten 15-ti bodový žeton dřív tak
vyhrajou Frankové.

PRÁZDNINY 2006

V historii ŠESTKY doposud ještě na žádné prázdniny nebylo připraveno tolik aktivit, setkání a programů jako letos. Navíc všechny (vyjma výpravy 4.-6.8.) akce jsou OTEVŘENÉ VŠEM. Budete-li mít doma na prázdniny setřenice, bratrance či kamarády, vemte je s sebou. Chtěli byste si zajezdit na plachetnicích? Přemluvte rodiče a udělejte si společný rodinný výlet či rodinnou rekreaci.

28.7.2006 - Oldskautská čtyřcítka - (Dazul) akce pro všechny šestkařské RS a OS. Start v DBCB.

30.7.-5.8. - Rekreační Lipno - už po druhé budou zajištěny plachetnice (cca 40 Kč/den) a skautská základna Kovářov (cca 50 Kč/osoba/den) na lipenské přehradě. Přijet a odjet možno kdykoliv. Inspirace pro mladší členy oddílu - **možno spojit i s rodinnou dovolenou (!!!)**. Kdo bude chtít může se zúčastnit živelného programu dle aktuálního počasí (sjíždění Vltavy, kola, pěší túry, plachtění na přehradě...). Podrobné info u Dazula (737 249 211, drabek@lachim.cz)

4.-6.8.2006 - prázdninová výprava - pro všechny co zrovna nebudou na dovolené, u babiček, strýčků, babiček a tak - (Janina) Sraz: v pátek 4.8.2006 v 18:00hod u Ratibořské klubovny. S sebou: 200kč, spacák, karimatka, plavky, ručník a věci, které si sebou obvykle na výpravu berete. Návrat: v neděli autobusem 15:50hod ze Vsetína. Kam: to je zatím malé prázdninové překvapení, ale budeme spát jednu noc v klubovně, jednu venku. Podíváme se do skal a možná půjdeme na nějaké koupaliště.

12.-15.8.2006 - Klíčová Dírka III. - (Koča - DBCB) - zábava, pohoda, sebezpoznání, týmová spolupráce, ale i rozvoj tvůrčích dovedností a překonávání sebe i překážek pro všechny od 14 let

19.-27.8.2006 - Expedice Slovinsko (Anita) - 6.OS připravuje expedičku po Slovinsku - kola, rafty, trek a jiné překvapení. Pokud máte zájem poznat krásy této země svou účast nahlaste Anitě do 23.7. 2006. Doprava osobními auty. Cena akce 5.000 Kč. Pro všechny RS a OS.

28.8.-1.9.2006 - Velké egyptské dobrodružství - (Koča - DBCB) týden plný her, zábavy a velké egyptské hry každý den v DBCB od 9:30 do 17:00h pro všechny kluky a holky od 8-14let

Plachtění na přehradě Bystřička - ti, kteří absolvují zaškolení pro jízdu na plachetnici (například na Rekreační Lipno) se mohou domluvit s Dazulem na dopravě střediskové lodi na přehradu a zpět. Pak budou mít loď pro sebe k dispozici. Aby se to vyplatilo, počítá se s minimálně 2 denním ježděním a hlídáním zakotvené lodě přes noc. Využijte k naplánování vlastní akce ať už s vlastní družinou, kamarády napříč oddíly, novými prázdninovými přáteli či akci s rodiči

Kluby od srpna 2006 - každou středu v DBCB: - dopoledne klub pro maminky a tatínky s dětmi. Odpoledne - klub 14+



Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).